

ע"פ 5796/22 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

ע"פ 5796/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. פלוני
3. פלוני

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
ירושלים מיום 18.07.2022 בת"פ 28418-10-19
שניתן על ידי כבוד השופט ר' כרמל

תאריך הישיבה:

כ"ב באלול התשפ"ב (18.09.2022)

בשם המבקש:

עו"ד וסים דכוור

בשם המשיבה 1:

עו"ד יצחק פרדמן

החלטה

1. זוהי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל לתקופה של 8 שנים, שהושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) בת"פ 28418-10-19 מיום 18.07.2022, עד להכרעה בערעור שהגיש נגד הרשעתו בדין וחומרת עונשו.

2. ביום 13.04.2022, לאחר שהתנהל הליך הוכחות בבית המשפט המחוזי, הורשע המבקש במיוחס לו בכתב האישום המתוקן: בעבירה של המתה בקלות דעת, לפי סעיף 301א לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332 לחוק; עבירה של גרימת חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק; עבירה של פציעה, לפי סעיף 334 לחוק; עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, לפי תקנות 51 ו-54 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; ועבירה של נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.
3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 01.10.2019 נהג המבקש, יליד 1991, ברכב פרטי, כאשר בסמוך לשעה 13:30 הצטלבה דרכו עם מי אדם אחר (להלן: הנאשם הנוסף), אשר נהג גם הוא ברכב פרטי באותה הדרך. השניים החליטו להתחרות זה מול זה ברכביהם, כשבמהלך תחרות זו נהג המבקש במהירות שהגיעה עד ל-228 קמ"ש, בכבישים בהם המהירות המותרת נעה בין 50-80 קמ"ש. בהמשך, איבד המבקש שליטה ברכבו, הועף באוויר לעבר אי-תנועה אשר מפריד בין מסלולי נסיעה, ולבסוף פגע ברכב שעמד ברמזור (להלן: הרכב הנפגע), שבתורו, נדחף מהפגיעה ופגע בשני רכבים נוספים. כתוצאה מהפגיעות המתוארות נהרג הנהג של הרכב הנפגע, נגרמו פציעות קשות לרעייתו ונהגי הרכבים הנוספים נפגעו באורח קל. המבקש והנאשם הנוסף נפגעו גם הם באורח קל, כתוצאה מהתאונה.
4. כאמור, ביום 13.04.2022, לאחר שנוהל הליך הוכחות, הורשע המבקש במיוחס לו בכתב האישום, וביום 18.07.2022 נגזר דינו והושת עליו עונש של 8 שנות מאסר מאחורי סורג וברית, לצד עונשים נלווים - וביניהם, תשלום פיצויים לעיזבון המנוח ולרעייתו. נקבע, כי מועד ההתייצבות לריצוי עונש המאסר בפועל הוא ה-21.09.2022; והמועד לתשלום הפיצויים הוא ה-01.12.2022. מכאן הבקשה שלפניי.
5. בבקשתו, עותר המבקש כי אורה על עיכוב ביצוע עונשו - הן לעניין רכיב המאסר בפועל, הן לעניין רכיב הפיצוי. לעמדתו, סיכויי ערעורו טובים על שני ראשיהם - לעניין הכרעת הדין ולעניין לגזר הדין - ו"אי מתן עיכוב ביצוע משמעותו הכרעת גורל ערעורו של המבקש על הכרעת הדין בטרם עת וללא דיון, מבלי שיהיה לו יומו בפני ערכאת הערעור למיצוי זכותו הבסיסית לערעור". כן מציין המבקש, כי הוא נמצא בתנאים מגבילים כ-3 שנים - חודשיים במעצר מאחורי סורג וברית, 18 חודשים בפיקוח אלקטרוני ותקופה נוספת במעצר בית - ובזמן הזה לא הפר את תנאי שחרורו והתייצב לכל דיון בעניינו. עוד הוא מציין, כי על אף שעונש המאסר שהוטל עליו ממושך, אם לא תתקבל בקשתו לעכב את ביצוע עונשו, הוא צפוי לרצות פרק זמן ארוך נוסף מאחורי סורג וברית, וכי "אין דרך להשיב שלילת חירות". לבסוף טוען המבקש, כי הוטל עליו עונש אשר "חורג מכל רמת פיצוי שנפסקה במסגרת הליך פלילי", כך שראוי לעכב את ביצועו של רכיב הפיצוי.
6. המשיבה בתגובתה מתנגדת לבקשה. בפתח דבריה חוזרת המשיבה על ההלכה, לפיה כלל הוא שמי שהורשע בדיון יחל מיד לרצות את עונשו, ואילו עיכוב ביצוע העונש הוא בגדר חריג לכך. לעמדת המשיבה, עניינו של המבקש אינו נופל בגדר חריג זה, בשים לב לסיכויי ערעורו (בלשונה - ה"קלושים"); לחומרת מעשיו; ולמשך תקופת המאסר שנגזר עליו. אשר לעיכוב ביצוע רכיב הפיצוי, המשיבה חוזרת על עמדתה, לפיה סיכויי הערעור נמוכים, וכן היא מציינת שהמבקש כלל לא העלה טענה שמאזן הנוחות נוטה לטובת קבלת בקשתו לעניין זה. לבסוף מציינת המשיבה, כי פנתה לנפגעים מהאירוע, אשר מסרו את התנגדותם לבקשה.
- דיון והכרעה
7. לאחר שעיינתי בכתבי הצדדים ובנספחיהם, וכן נתתי דעתי לטענות באי-כוחם, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה - להידחות.

8. הלכה היא, כי בבוא בית משפט להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, עליו לתת דעתו לכלל הנסיבות והנתונים הרלבנטיים בעניינו של המבקש, וביניהם לחומרת העבירה שביצע ונסיבות ביצועה, לסיכויי הערעור, לעברו הפלילי, לנסיבותיו האישיות ולשאלה האם הערעור תוקף את הכרעת הדין או גזר הדין (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 277-282 (2000) (להלן: עניין שוורץ); ע"פ 5828/22 שלבי נ' מדינת ישראל, פסקה 7-8 (08.09.2022), והאסמכתאות שם). ואולם, כלל הוא, כי משהורשע אדם במיוחס לו ונגזר דינו, יחל הוא את ריצוי עונשו בסמוך ככל הניתן לכך (עניין שוורץ, בעמודים 259-261). זאת, בפרט כאשר מדובר בהרשעה בעבירות חמורות (ע"פ 7282/98 עודה נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (19.11.1998)).

9. אשר לעיכוב ביצוע עונש כספי, נקבע כי בית המשפט יורה על עיכוב ביצוע עונש כאמור בהתקיים שני תנאים מצטברים: כי סיכויי הערעור טובים; וכי מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש עיכוב ביצוע - וכי בין תנאים אלו מתקיים יחס של מקבילית כוחות (ע"פ 3420/15 גודה נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (16.06.2015), והאסמכתאות שם).

10. שמעתי בקשב רב את טיעונו של בא-כוח המבקש, שמוקדו כלפי הכרעת דינו של בית המשפט המחוזי. לטעמו, לא היה מקום לקבוע שהמבקש נסע במהירות של כ-220 קמ"ש, אלא היה נכון לקבוע שמהירות נסיעתו לא חצתה את המהירות של כ-150 קמ"ש. זאת, כזכור, מקום בו מהירות הנסיעה הוגבלה ל-50-80 קמ"ש. כן מכיר בא-כוח המבקש בכך שבעקבות האופן שבו נהג המבקש, איבד שליטה ברכבו, הרכב הועף באוויר ופגע הוא ברכב הנפגע - דבר אשר הוביל בסופו של יום לתוצאה המצערת והטראגית שתוארה לעיל.

11. יחד עם זאת, אין בידי ליתן משקל רב לטענות אלו של המבקש, הואיל שמקומן, ככלל, בדיון שיתקיים בערעור. בשלב זה על בית המשפט שדן בבקשה לעיכוב ביצוע לבחון את סיכויי הערעור, ובמקרה דנן, המבקש לא הצליח להרים את הנטל המוטל עליו בנדון. שכן, ומבלי לקבוע מסמרות בעניין, הכרעת דינו של בית המשפט המחוזי מבוססת על אדנים מוצקים של קביעות עובדתיות הנוגעות לאמינות הראיות שהוצגו לפניו - וביניהם תיעוד ויזואלי של האירוע.

12. כמו כן, תקופת המאסר שהוטלה על המבקש היא משמעותית, 8 שנות מאסר בפועל, כך שגם על פי שיקול זה, אין הצדקה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

13. לא התעלמתי מהעובדה שההליכים בבית המשפט המחוזי התמשכו לאורך פרק זמן שאינו מבוטל, אך זאת יש ליחס גם לעובדה שהמבקש כפר במיוחס לו בכל הנוגע למודעותו לאפשרות קרות התוצאה הטראגית של קיפוח חיי אדם - ועל כן התנהל בעניינו הליך הוכחות שאינו פשוט.

14. לא התעלמתי מהעובדה שהמבקש היה נתון בתנאי שחרור מגבילים פרק זמן שאינו מבוטל, אך אין בכל אלה כדי להטות את הכף עד כדי קבלת בקשתו, שעה שעל פניו, ולכאורה, מדובר בהכרעת דין מבוססת ומדובר בתקופת מאסר ארוכה ומשמעותית.

15. אשר לבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצוי, אף בה לא מצאתי ממש. בשים לב לאמור ביחס לסיכויי ערעורו של המבקש, ולאמת המידה שנקבעה על ידי בית משפט זה לקבלת בקשה לעיכוב ביצוע עונש כספי ופורטה לעיל, לא ראיתי כל הצדקה לקבלת בקשה זו.

16. אשר על כן, הבקשה נדחת.

17. יחד עם זאת, ולפנים משורת הדין, מצאתי להעניק למבקש פרק זמן של עד ה-06.11.2022, לצורך התארגנות לקראת ריצוי עונשו. זאת, בשים לב לעובדה שהמבקש היה משוחרר בתנאים מגבילים פרק זמן שאינו מבוטל, שהוא התייצב לכל הדיונים שנקבעו בעניינו ושלא נטען כי הפר תנאי מתנאי שחרורו. המבקש יתייצב עד לשעה

10:00 בבית המעצר "ניצן", בהתאם לאמור בגזר דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ב באלול התשפ"ב (18.9.2022).

ש ו פ ט
